

Fyrsta ferðin í búðina

Eitt kvöldið, þegar mamma þeirra Söru og Sigurðar var upptekin í vinnunni, fékk hún þau til að fara í búðina. Þau áttu að kaupa kjúkling, franskar kartöflur og gular baunir fyrir kvöldmatinn.

Mamma þeirra gaf þeim peninga og sagði: "Nú eru þið orðin nógu stór til að fara sjálf út í búð." Sara og Sigurður litu á hvort annað og brostu. Þau voru smá smeik, en líka mjög spennt.

Þau gengu niður í bæ og fóru síðan saman inn í búðina. Í búðinni var mikið úrval af matvöru, og þau þurftu að leita aðeins til að finna réttu vörurnar.

Sara fann kjúklinginn, meðan Sigurður leitaði að frönskum kartöflum og gulun baunum. Þau settu allt í körfuna og fóru síðan að kassanum til að borga.

Þegar þau stóðu í röðinni við kassann, var Sigurður aðeins kvíðinn. Hann hafði aldrei borgað í búð áður. Sara, sem var yngri en hugrökk, sagði, "Þetta er ekkert mál, við ráðum við þetta."

Loksins var röðin komin að þeim. Þau settu vörurnar á borðið og Sara rétti fram peningana sem mamma þeirra hafði gefið þeim. Maðurinn á kassanum brosti og sagði, "Þið eruð mjög dugleg."

Með fullar poka af mat, gengu þau út úr búðinni og heim. Þau voru stolt af því að hafa klárað verkefnið sjálf.

Þegar þau komu heim, byrjaði mamma þeirra strax að elda kvöldmatinn. Sara brosti og sagði, "Við getum gert hvað sem er ef við gerum það saman."